

РЕШЕНИЕ

№ 38461

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7291** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по изпратената по подсъдност от Административен съд – Велико Търново жалба на М. Д. М. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление вх.№ 366004-37/13.06.2025г., обективиран в Решение рег.№ 366004-40/23.06.2025г. на директора на Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи /ОДМВР/ - В. Т. с искане за отмяната му.

В жалбата, инициирала съдебното производство, жалбоподателят твърди, че неправилно е санкциониран за управление на МПС без предпазен колан. Изразява несъгласие с практиката да се спират за проверка движещи се автомобили, които не са извършили нарушение на правилата за движение. Намира, че свидетелят при съставяне на АУАН следва да е лице, различно от втория член на автопатрула. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, в писмено становище мотивира съображения за неоснователност на жалбата. Твърди, че поисканата със заявлението в частта от т.1 до т.6 информация не представлява обществена такава. Заявлението било подадено с цел оспорваният да се снабди с информация за резултата от проверката по подадения от него сигнал, а не с информация, която отговаря на законовата дефиниция и ще послужи за съставяне на собствено мнение за дейността на задължения субект. Информацията по т.10 от заявлението според ответника също не може да бъде определена като съществена, тъй като се търси изразяване на субективно мнение. По отношение на информацията по т.9 същата вече била предоставена с писмо изх.№ 366000-

29032/20.12.2024г. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност моли адвокатското възнаграждение на ответната страна /в случай, че такова се претендира като разноски/ да бъде присъдено в минимален размер, поради липсата на фактическа и правна сложност на делото. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по подаденото от жалбоподателя по електронен път заявление – „заявено искане“, в което посочва, че на 04.06.2025г. след 9,30 часа в сградата на Сектор „Пътна полиция“, стая № 7 подал сигнал за ежедневно затрудняване на движението от паркирани автомобили за товаро-разтоварна дейност на [улица]в отсечката на бл.9А и 9Б. Около 30-40м след като напуснал района на ОДМВР с автомобила си жалбоподателят бил спрял от автоконтрольори с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] за проверка. След като спрял автомобила жалбоподателят разкопчал предпазния колан, за да е в готовност да представи документите си. Полицията обаче приел, че е управлявал МПС без колан.

Въз основа на горното жалбоподателят поискал от ОДМВР – В. Т. предоставянето на основание ЗДОИ вр. чл.41, ал.2 от Конституцията, на следната информация:

1. Входящ номер на подадения сигнал /упоменат в първата част от заявлението/;
2. Какво е основанието за извършената му рутинна проверка;
3. Оборудван ли е автомобилът с видеорегистратор;
4. В момента на проверката извършващият проверката разполагал ли е с бодикамера;
5. Ако автомобилът е оборудван с видеорегистратор, направен ли е запис;
6. Ако проверяващият автоконтрольор е бил с бодикамера, направен ли е запис;
7. При записани проверки от бодикамера и/или видеорегистратор в автомобила, на какво основание и след какъв период се унищожават записите;
8. При издаване на акт за административно нарушение принтира ли се от устройството акта с вече изписан текст „нямам възражения“ преди водача-нарушител лично да е потвърдил, че няма възражение;
9. Монтирани ли са ПОС терминални устройства в сектора за плащане /каса/ за всички плащания в т.ч. и за копия на „Докладна записка“;
10. С какви доказателствени средства разполага жалбоподателят, когато проверката е от двама автоконтрольори, а той е сам в автомобила.

Заявлението е регистрирано с вх.№ 366004-37/13.06.2025г. като по него е постановено Решение рег.№ 366004-40/23.06.2025г. на директора на Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи, с което на жалбоподателя е предоставен достъп до информацията, поискана с т.7 и т.8 от заявлението. До него е изпратено писмо рег.№ 366004-41/23.06.2025г., с което по т.7 е обяснено, че съгласно организационно-технически правила за работа с автоматизирана информационна система „Видеозаснемане на охранителната дейност и пътния контрол“, утвърдени със заповед на министъра на вътрешните работи, всички файлове с аудио и видео информация в централната компонента се съхраняват за срок от 30 дни. По т.8 е посочено, че при издаване на АУАН документът се принтира от устройството след като са въведени всички изискуеми реквизити, в т.ч. волята на нарушителя относно възраженията се отразява от актосъставителя, при което на документа се визуализира текст „имам възражения“ или „нямам възражения“.

В решението липсва изричен диспозитив със съдържание, съответстващо на разпоредбата на чл.38 ЗДОИ, но в мотивите на акта е посочено, че по отношение на въпроси от 1 до 6 следва да се има предвид легалното определение за понятието обществена информация като според него търсената информация не попада в приложното поле на закона и съответно не подлежи на предоставяне по посочения ред. Същото е посочено и по отношение на въпрос № 10 като е допълнено, че се иска субективното мнение на задължения субект.

По отношение на въпрос № 9 се посочва, че е налице основанието за отказ по чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ, тъй като информацията е предоставена с писмо изх.№ 366000-29032/20.12.2024г.

По делото не са ангажирани доказателства за датата на съобщаване на оспорения отказ, но жалбата срещу него е заведена при ответника на 01.07.2025г., по-малко от 14 дни от датата на издаване на обжалвания акт.

Въз основа на горното съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване акт – отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, от активно легитимирана страна и в преклузивния 14-дневен срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ.

Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Според чл.37, ал.2, вр. чл.42, ал.1 и чл.43, ал.1 ЗМВР, областните дирекции на МВР са юридически лица, създавани на териториален принцип и се ръководят от директори. Следователно директорът на ОДМВР В. Т. е задължен субект по см. на посочените разпоредби и актът, предмет на оспорване е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му от закона власт.

При издаване на оспорения отказ е спазено изискването за форма, регламентирано в чл.59, ал.2 АПК – решението е в писмена форма като са посочени правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

Според дефиницията по чл.2, ал.1 ЗДОИ, обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Разпоредбата на чл.8 ЗДОИ очертава приложното поле на закона като според т.1 от нея, разпоредбите на закона относно достъпа до обществена информация не се прилагат за информация, която се предоставя във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица.

С пункт първи от заявлението жалбоподателят е поискал да му бъде предоставен входящият

номер на сигнала, обективиран в първата част от заявлението. Това искане е неотнормимо към информацията, предоставяна по реда на ЗДОИ – това не е обществена информация по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ, а се предоставя на гражданите и юридическите лица във връзка с административното обслужване.

Отговорите на въпросите по пункт втори до шести включително, не представляват обществена информация – касае се за информация досежно извършената на жалбоподателя проверка от автоконтрольори на 04.06.2025г. или информация от негов частен интерес, която по никакъв начин с предоставянето ѝ няма да способства за постигане целта на закона – жалбоподателят да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект – директора на ОДМВР В. Т.. Тази информация има отношение единствено към законосъобразността на образуваното административнонаказателно производство /ако има такова/ и съответно към законосъобразността на наложеното наказание, като следва да се отбележи, че наказателното постановление подлежи на обжалване пред съда и в хода на това производство наказаното лице има право да установи действително осъществилата се фактическа обстановка с допустимите от закона доказателствени средства.

Следва да се посочи и още, че съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. След като посочената по-горе информация не е обществена и жалбоподателят разполага с възможност за получаването ѝ по друг ред, предвиден в специален закон, то сезираният административен орган не дължи произнасяне по заявлението в посочената част, съответно не е налице порок във формата на акта по отношение на тази част.

По отношение на информацията по пункт девет – за наличните ПОС терминални устройства, ответникът се е позовал на основанието по чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ. Съгласно тази разпоредба, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

По делото е прието като доказателство предходно подадено от жалбоподателя заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, заведено с вх.№ 812104-506/06.12.2024г., с което жалбоподателят е поискал да му се предостави по реда на ЗДОИ информация относно това има ли ПОС терминали във всеки сектор „Пътна полиция“ в областните дирекции на МВР в страната, за да се заплати поискано „незаверено копие от докладна записка“ и колко е таксата за една страница. Достъпът до информацията, поискана с това заявление е предоставен с Решение № 366004-42/20.12.2024г., също прието като доказателство, т.е. в рамките на предходните 6 месеца от подаване на процесното заявление за достъп. Отделен е въпросът, че тази информация, според настоящия състав, не представлява обществена информация по смисъла на закона.

Информацията, поискана по пункт десет от заявлението също не представлява обществена информация по см. на чл.2, ал.1 ЗДОИ – тя не е свързана с обществен живот в страната и по никакъв начин не изпълнява целта на закона, обективирана в същата разпоредба. В производството по ЗДОИ задълженият субект не е длъжен да дава правни консултации на заявителя, нито да преценява доказателствената тежест на едно или друго твърдение, нито пък разполага с възможност да изразява собственото си субективно мнение по въпроса. Той е обвързан от посоченото в заявлението /доколкото то касае обществена информация/ и следва да прецени налице ли е някое от предвидените в закона ограничения за предоставяне на достъп до обществена информация. При отсъствие на такива следва да предостави същата в предпочетената от заявителя форма.

По изложените съображения съдът намери оспореният отказ за законосъобразен административен акт, по отношение, на който не е налице някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Съответно подадената срещу него жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в минималния предвиден в чл.24 НЗПП размер от 200 лева, предвид липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. М. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление вх.№ 366004-37/13.06.2025г., обективиран в Решение рег.№ 366004-40/23.06.2025г. на директора на Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи - В. Т..

ОСЪЖДА М. Д. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи - В. Т. сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: